

Pirkon ja Kalevin joulutervehdys 2015

Taas on vuosi vierähtänyt viime joulusta. Kovin on ollut levotonta elämä maailmalla. Mitähän uusi vuosi tuokaan tullessaan. Keväällä saimme kotimaan asioita hoitamaan uuden kolmen 'ässän' ja muutaman apurin johtaman hallituksen. Yrittävät kovasti nostaa Suomea suosta, mutta kovin tahmealta eteneminen näyttää. Näissä ulkoisissa puitteissa kiiruhdamme kohti Joulua 2015 ja alkavaa uutta vuotta 2016.

Olemme nyt molemmat eläkeläisiä. Pirkko sanoi työtovereilleen 'hei' elokuun lopulla. Irrottautuminen tutusta kahviseurasta ei tahtonut heti onnistua, vaan piti vielä käydä moikkaamassa useampi kerta työtovereita. Tämä päivittäinen rytmi on kuitenkin nyttemmin vakiintunut. Aamulla kello ei enää herätä. Aamupalaa on aikaa nauttia. Ja sitten pitää katsoa kalenteria, josko tänään on vunukoita tulossa mummolaan vai saako lähteä heidän kanssaan muualle aikaa viettämään.

Kesällä yritimme hieman kohentaa pihamaamme ulkoasua. Eihän päivässä paljoa tapahtunut, mutta pikku hiljaa maisema muuttui. Ensi keväänä on sitten tarkoitus jatkaa tuota ehostusta. Kävimme toki kesän mittaan useamman kerran kesämökillä. Nyt sinne on mukava rientää, kun venekin on toiminut moitteettomasti. Siellä odottaa edelleen monet askareet: Mökki pitäisi maalata, yläterassi tehdä uusiksi, keittiö odottaa vuoroaan, jne. Mutta ehkä eniten odotamme sinne jälkikasvua. Keijo-vunukka on kova kalastaja. Hän jatkaa Kalevin isäpolven perinteitä (Laatokan kalastajia) Päijänteen kalastajan roolissa.

Toukokuussa saimme seitsemännen vunukan, kun Esa ja Angeline saivat esikoisensa, Mikko-pojan. Näin meillä on nyt 3 poika- ja 4 tyttövunukkaa. On siinä tohinaa kerrakseen, kun kaikki temmeltävät mummolassa.

Toissa kesänä koimme mökillämme pienen pelon tunteen, kun huomasimme mökille tultuamme lähellä olleen kuusen saaneen salamaniskun. Koko puu oli toiselta puolelta repeytynyt puusilpuksi salaman voimasta. Mutta viime kesänä Pirkon vanhempien kesämökillä vasta kunnan isku tapahtui. Salama iski ja mökki syttyi palamaan. Koko yläpohja paloi ja käytännössä kaikki paikat kostuivat sitten palokunnan sammuttaessa paloa. No onneksi ei kukaan vahingoittunut, ja nyt on uusi mökki jo valmistumassa ensi kesää ajatellen.

Karjalaisuutta emme ole unohtaneet. Päivittäin vietämme muutaman hetken facebookissa, jossa keskustelemme metsäpirttiläisten ja kivennappoisten kanssa entisestä kotiseudusta ja nykyisestä. Metsäpirtti-ryhmässä on lähes 800 jäsentä ja Kivennaparyhmässäkin jo pian 500 keskustelijaa. Kalevi jatkaa edelleen Metsäpirtti Seuran puheenjohtajana. Viime

Pirkko on saanut syliinsä nuorimman vunukamme, Mikon. Kuva 10.07.2015 Mikon kotona Espoon Soukassa.

keväänä sai Kalevi mukavan soiton Punkaharjulta. Sieltä ilmoitettiin Metsäpirtin entisen kirkonkellon olevan noudettavissa parempaan käyttöön. Jo viikon päästä kello oli Mynämäellä, jossa Mynämäen kirkkoherra otti kellon haltuun ja se sijoitettiin metsäpirttiläisten toimesta kirkon eteiseen kunniapaikalle. Mynämäellä pidetyissä pitäjäjuhlissa kirkonkello sai arvoisansa huomion mm Pauli Tuohiojan puheiden muodossa.

Poikkesimme molemmat **Venäjän** puolella 7 kertaa. Pirkko vastasi kahden ryhmämatkan järjestelyistä. Näistä ensimmäinen suuntautui Metsäpirttiin. Poikkesimme matkan aikana myös Konevitsan saarella, jossa saimme oppaan johdolla mukavan tietopaketin saaren ja luostarin historiasta sekä nautimme oppaan johdolla luostari-lounaan. Toinen ryhmämatka suuntautui Inkeriin. Tutustuimme ensin Pohjois-Inkeriin aloittaen Levasovan hautausmaalta, sieltä Haapakankaalle ja edelleen Toksovaan, jossa Toksovan kirkkoherra esitteli meille Inkerin luterilaisen seurakunnan historiaa. Matka jatkui Lempaalaan, jossa kävimme Matoksin hautausmaalla ja Larin Parasken syntymäpaikalla Mäkienkylässä. Kolmantena matkapäivänä kiersimme Etelä-Inkeriin Vladimir Kokon opastuksella. Hänellä oli valtavasti tietoa Inkerin vaiheista. Juttua riitti koko päivän ajan. Eteläisin piste oli Skuuritsan pitäjä. Palasimme sieltä Raudun Igoraan. Paluupäivänä kävimme vielä

Metsäpirtin Vaskelassa katsomassa Larin Parasken elinympäristöä.

Aprillipäivänä kävimme tapaamassa Metsäpirtin hallintoa. Tapasimme Valentina Lestnikovan. Hänen kanssaan on aina kovin helppoa neuvotella asioista. Paikallinen historiatutkija Boris Shuisky yllätti meidät tarjoamalla venäläisten joukkojen sotapäiväkirjat jatkosodan ajalta Metsäpirttiin liittyen. Ystävämme Irina oli jälleen apunamme tulkkaustehtävissä.

Toukokuun alussa kävimme talkoomatkalla Metsäpirtissä. Heinäkuussa Kalevi kävi Kirjavaisten sukuseuran edustajien kanssa tutustumassa oman äitinsä isäpolven kantaisän, Sipi Kirjavaisen synnyin- ja asuinseutuun, Uudenkirkon Kirjavalaan ja Kuuterselkään. Tuon matkan aikana ryhmämme (Pekka, Reino, Lauri ja Kalevi) voimin tutustuimme myös Sipin jälkipolvien elinympäristöihin Äyräpään kihlakunnan alueella. Oli antoisa matka.

Sipi Kirjavaisen kotiseudulla Uudenkirkon Kuuterselässä 9.8.2015. Reino ja Pekka Kirjavainen sekä Lauri Korhonen

Venäjänkielen opiskelua olemme edelleen jatkaneet. Kevätkauden olimme Ksenian oppilaina ja nyt syksyn Irinan opissa. Molemmat opettajat ovat asuneet ja opiskelleet Petroskoissa. Vaikeatahan tuo on edelleen, etenkin Kaleville, mutta pikku hiljaa sanavarasto laajenee. Ensi kesänä Metsäpirtin pitäjäjuhlrat pidetään taas Laatokan rantamilla. Josko siellä jo pystyisimme hieman pakisemaan venäjäksi. Siinä toivossa jatkamme opiskelua ensi kevään. Syksyn viimeisellä tunnilla harjoittelimme toivottamaan toisillemme erilaisia onnitteluja, kuten:

Желаю тебе большого счастья
Я поздравляю тебя рождения

Kalevin aika on pääosin kulunut kotimme alakerrassa, jossa hän jatkaa ja jatkaa Karjalan kannaksen väestön kartoittamista. Viimeisinpäivänä teemana on ollut ns 'virtuaalisen Kivennavan ja Metsäpirtin tuottaminen. Ajatuksia on pää täynnä. Ikä vain tahtoo tehdä tehtävänsä, eikä tulosta tahdo syntyä nuoruusvuosien tapaan. No intoa kyllä riittää. Myös geneettinen sukututkimus elää takaraivossa kovasti. Nyt on tiedossa jo Kalevin isäpolven edustajien linja 'Aatamista' aina noin vuoteen 1000. Oma Hyytiä-suvun oksa on siis tiedossa, mutta missä esi-isä asui tuolloin, se on vielä etsinnässä.

Pirkolla on virkkuukoukku ja neulepuikot olleet käytössä aina, kun vain kädet kännykstä ovat vapautuneet. Tosin kyllä tuo Samsungin känny tahtoo ottaa yllöksen. On se niin vain hieno vempela, kun sieltä löytää kaiken uuden tiedon. Eivät jää väliin uutiset, eivät uudet neulontavinkit tai muut ihanat asiat. Pirkon jalat ovat edelleenkin kipeät. Edessä on vihdoinkin helmikuussa polvileikkaus. Siihen asti pitää pinnistellä lääkkeiden avulla. Koko loppuvuosi on mennyt sinnikkään flunssan kynsissä, mikä flunssa sitten muuttui vielä keuhkokuumeeksi. Heti uuden vuoden jälkeen Pirkko lähtee Angelinen ja Mikon kanssa kuukaudeksi Singaporen lämpöön.

Omat aikuiset lapsemme perheineen asuvat yhä edelleen varsin lähellä, joten meillä on ollut suuri ilo saada viettää yhteistä aikaa heidän kanssaan tavan takaa. Esalla ja Angelinella on nyt Mikko-poika, Eijalla ja Jukalla 4 lasta. Keijo on kolmannella ja Elisa ekalla luokalla. Ilona ja Jaakko ovat päiväkodissa. Eevalla ja Jannella on 2 tytärtä. Maija ja Ulla ovat reippaita liikkujia, tanssijoita ja piirtäjiä. Pieniä muutoksia lastemme perheissä ovat olleet lähinnä Eijan palaaminen entiselle työmaalle vuosia kestäneen äitiysloman jälkeen sekä Eijan appiukon (Pertti) kuolema muutama viikko sitten. Esa on ottanut vastaan uuden työtehtävän Reykjavikin yliopistosta Islannista, joten kyläreissut heidän luokseen ottavat jatkossa enemmän aikaa.

Pirkon Liisa-äiti edustaa yksin esipolveamme ja viettää usein aikaa kanssamme.

Odotamme parhaillaan joulun tuloa. Arvatenkin saamme **aattoillaksi** koko jälkikasvumme kylään, toivottavasti myös yökylään. Kunpa vain sitä ennen tulisi riittävästi lunta, jotta saisimme temmeltää vunukoiden kanssa pihamaalla ja rakentaa vaikkapa lumilinnan valoineen jouluaattoillan ratoksi.

*Rauhallista ja siunattua joulunaikaa sekä onnellista uutta vuotta toivottaen!
Merry Christmas and Happy New Year! С Рождеством и С Новым годом!*

Pirkko ja Kalevi